

det første, disse Mennesker spurgte om: Taber jeg min Valgret? Har den Straf, som overgaar mig, den Følge, at jeg mister min Valgret? Deri har jeg en Bekræftelse paa, at ogsaa den arbejdende Befolkning, ogsaa disse ældere Mænd sætte Pris paa deres Valgret, og det finder jeg ganske naturligt, thi det er den eneste Vej, ad hvilken de have Lejlighed til noget at gøre deres Indflydelse gældende. Jeg vender mig nu til det ærede Medlem fra Langeland (Brandes). Jeg beklager, at han ikke er her til Stede, men jeg kan ikke undlade at gøre nogle Bemærkninger til det Foredrag, vi i Lørdags hørte af det ærede Medlem. Det ærede Medlem begyndte med en for Resten ganske mild Kritik over Sproget i de stillede Vædringsforslag. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at vort Lovsprog i det hele ikke er saa klart, saa smukt og saa flydende, som det kunde og burde være. Jeg antager ogsaa, at det ærede Udvalg inden tredje Behandling vil skænte denne Side af Sagen noget mere Opmærksomhed, end det tidligere er slet. Det forekommer mig imidlertid underligt, at det ærede Medlem rettede sin Kritik alene mod Flertallet, men ikke havde noget i saa Henseende at sige til Mindretallet, thi det ærede Medlem har jo dog sikkert ikke overhørt, at et Par af de af Mindretallet stillede Vædringsforslag, der allerede ere afftemte, være i sproglig Henseende saa umulige, at Tingets højtærede Formand maatte bede om Tingets Tilladelse til at rette dem, saa at det forekommer mig, at i den Henseende kan der rettes Bebrejdelser saa vel mod Mindretallet som mod Flertallet, men det ærede Medlem oversaa Mindretallets Fejl, hvorimod han alene kritiserede Flertallet. — Dernæst udtalte det ærede Medlem fra Langeland sig for Resten ret velvillig med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 61, om at Hjælp, der ydes til Læge, til Lægemidler, til Indlæggelse paa Sygehus, til Begravelse o. s. v., som ydes Smaaafolk, ikke skal være at betragte som Fattighjælp, og det glædede mig navnlig at høre det ærede Medlem udtale, at han ikke betragtede dette Forslags Bestemmelser som en Hindring for Sygeforsikningsloven, men at han tvært imod betragtede dette Vædringsforslag som et godt Supplement til en Sygeforsikningslov, saa meget mere som det ærede Medlem, saa vidt mig bekendt, er Ordfører for det Udvalg, der behandler Sygeforsikningsloven. (Bluhme: Der er ikke valgt Ordfører). Ja, han har tidligere været Ordfører for Sygeforsikningsudvalget og bliver det saa maaske igen i Aar. (Bluhme: Jeg hører nu, at

han er valgt). Ja, saa maa det ærede Medlem tage det Ansvar paa sig, at han kom med en Afbrydelse, der ikke var fuldt berettiget. Det var altsaa af særlig Interesse at høre det ærede Medlem fra Langelands Stilling i saa Henseende. Det ærede Medlem fra Langeland rettede sin Hovedkritik mod Vædringsforslaget om Alderdomsforsikningen, der er stillet under Nr. 56 til § 64, men jeg maa dog sige, at det ærede Medlem skyndte sig temmelig hurtig over dette Forhold; det var en Kritik, som ikke var videre knusende eller overbevisende. Det ærede Medlem har to Hovedindvendinger. Den første er den, at dette Spørgsmaal burde ikke knyttes til Fattigloven, og deri er han enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm), men det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Langeland i saa Henseende lægger alfor megen Vægt paa Etikketten og i alt for høj Grad glemmer at se paa Indholdet. Den anden Indvending, som det ærede Medlem gjorde gældende, og som han iærkelig søgte at fremhæve med Styrke, er, at det staar tvivlsomt for ham, om det, vi her staa i Begreb med at gøre, ikke er stridende mod Grundloven. Jeg skal oprigtig tilstaa, at jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem havde overladt den Betragtning til det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage); dette ærede Medlem har i langt højere Grad Patent paa den Slags Betragtninger end det ærede Medlem fra Langeland. Jeg husker meget vel, hvorledes det ærede Medlem fra Fredensborg i saa Henseende stillede sig, da der var Tale om at vedtage Loven om de to Husmandskreditforeninger, der nu findes her i Landet. Det skulde derfor ikke have undret mig, om Kritikken i saa Henseende var kommen fra det ærede Medlem fra Fredensborg og ikke fra det ærede Medlem fra Langeland. Det forekommer mig heller ikke, at det ærede Medlem fra Langelands Logik her slog rigtig til. Jeg indrømmer, at jeg altid med Fornøjelse hører det ærede Medlem fra Langeland. I logisk Henseende er der ellers faare sjelden noget at udsætte paa hans Foredrag, men her kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at det ærede Medlems Logik slog noget flit. Det ærede Medlem var nemlig glad ved, at den Hjælp, der efter et af disse Vædringsforslag ydes Smaaafolk i Sygdom, ikke skal betragtes som Fattighjælp; der have det ærede Medlems Grundlovsbetragtninger ikke lagt ham det mindste Halmstraa i Vejen for at tiltræde det Forslag. Derimod finder det ærede Medlem, at naar Hjælpen ydes de vedkommende paa Grund af Alderdom, kommer det i Kon-